

מוֹטְטִיב

רבעון בנושא כתיבה עברית קצרה

עמרי אברך
מגי אוצרי
איוקי איתן
רתם אלדר־היבש
גיל אליאס
שלומי אלפרוביץ
עדנה אפק
אור אפריאת
הודי ארגוב
אילנה ארז
שחף ארז
אופיר ארנון
שיר ביטון
ענתי בלוך
יאיר בן־חור
מעין בסלע
מלאני בר
לימור רוזי ברנס
שולה ברנע
גליה גבריאלי
יצחק גויילי
רויטל גולדשמיד
אשר גל
יהורם גלילי
ליאת גרין
הילה דודאל

אביטל דודלזק
עמית דרבקיין־חן
יעל דשא־יתוי
צליל הובר
אפי הלפרין
מיקי הראל
רם הרשטין
סיגל הרשקוביץ
עמית וולך
שחף ויאר
עדנה ויג
נחי וייס
ברוך וייסמן
רינה וילנר
חיים וינטראוב
תומר ויצמן
דלית ולדמן
טלי ורסנו־אייסמן
אילה זמור־שרעבי
תמה חזק
שני חכימי
תמרה חלוצי
ערן טורג'מן
עין־יה טמיר
תמרה יהלום
צליל ים
עידו יצחייק
מנשה יצחק
מיכל יקור
עופר ירושלמי
אורית כהן
כרמית כהן
מתן כהן
דקל כהן־הוך
איריס כליף
חגית כרמל
מורן לוין
קארינה ס. לינצקי
נעמה מוזס
שמואל מוניץ
אופיר מלכי
אדיר מלמד
ורד מנדלסון
נאויה
דני נגר
תות הרמס סאטורי
איתי סבח

עדי סגל־ויסברג
ורד סער
עדי ספרוני
עירית ענבר
טל פאר
רבקה פישביין־עמנואל
דפנה פלדמן
מיכל צדקה־פרי
נירית צור־מגיד
טלי ציטרון
ארנסטו קהאן
תמי קויפמן
משה קול
אלין (אלה) קונה
נילי קופלר
גד קינר־קיסנינג'ר
אבי קליין
תומר קליין
איתמר רבי
זהבה רוב
איה רוזנווסר־רבין
רני רוזנטל
קריסטינה רוסקוב
יעל רן
רותם רסלר
צ'רנה שולמנוביץ'
רונה רונית שור
ליאור שחם־סרוסי
מיכל שחר
ציפי שחרור
יעל שטיינר
רן שייט
גאולה שינה
שחר שמאי
דפנה שמשוני
איריס שני
דנה שניצר־משיח
עדן שפילמן
אוריה שפיצר
מירי שקולניק
עומר שרון
יובל ששון
נעמי תדהר

גיליון 7

מאי 2021, אייר ה'תשפ"א

מתחילים...

אנחנו מתכבדים להגיש לכם את גיליון 7 של כתב העת **מוטיב בקטנה** שעוסק כולו בשירה עברית קצרה, שירי הייקו ואמרות.

הפעם אנחנו מציגים לכם גיליון מורחב ובו 116 יוצרים ויצירות.

אנחנו מזמינים אתכם לקרוא ולהשתתף גם בשאר המיזמים שלנו במוטיב.

קריאה מהנה,
אלירן דיין ועמליה ויניק

מוטיב בקטנה הוא כתב עת מקוון לשירה עברית קצרה, שירי הייקו ואמרות מבית מוטיב, והוא מתפרסם אחת לרבעון. מספר היצירות המופיעות בכל גיליון ישתנה מעת לעת.

העבודה בכתב העת מתבצעת בהתנדבות מלאה, אי לכך אין לצפות לתגמול כספי כלשהו על פרסום יצירות, לרבות לא לתגמולים כלשהם; בשליחת יצירה לפרסום מאשר היוצר את אפשרות פרסומה בכתב העת, ולא יהיו ליוצר השגות או טענות באשר לפרסום או לאי־פרסום יצירתו בכתב העת.

בתפר ורד מנדלסון

בֵּין אָבָא תָּמִיד אָמַר
לְבָטוּחַ אָבָא הִיא אוֹמֵר,
נוֹתְרוּ הָעֵינַיִם הַסּוֹרְגוֹת גְּעֻעוּעִים,
הַיָּדַיִם הַטּוֹוֹת כְּסוּפִים,
הַלֵּב הָרוֹקֵם עֶרְגָּה
וְאֲנִי הַמְּשִׁתְּאֵלֶת: אָבָא מָה אֶתָּה אוֹמֵר?....

*

גליה גבריאל

קִלְלֹתִי כְּרוּחוֹת הַפִּירָאטִים
בְּלֵב רָעֵב, סֶעֱרָה לֹלֵא גּוֹף.
אֲנִיָּה מִתְנַדְנֶדֶת, שְׂכוּרָה, מִתְנַגֶּדֶת
לְעוֹלָם אֵינִי טוֹבַעַת
לְעוֹלָם אֵינִי מְגִיעָה

תֵּאָטְרוֹן הַחַיִּים עִמִּית דְּרִבְקִינָח

בְּנֵי הָאָדָם מְסַתְתְּרִים בְּתֵאָטְרוֹן הַחַיִּים,
מִתְחַפְּשִׁים לְמִשְׁהוֹ אַחַר בְּפָנֵי אַחֲרִים.
הַמַּסְכָּה חִיָּה בֵּין גְּלוּי לְהַסְתָּרָה,
בֵּין אֶמֶת לְבַדְיָה.
כָּל אָדָם יְכוּל לַעֲלוֹת עַל בְּמָה,
וְלִשְׁמֹר עַל הָאָנִי הָאֶמֶתִי מֵאַחֲוָרֵי מַסְכָּה.

קִבְלָה טֵלִי וְרַסְנוֹ-אִיִּסְמוֹן

יֵשׁ אֲנָשִׁים
הָעֲסוּקִים בְּלִתְפוּר עָלִים חֲזָרָה
לְעִנְפֵי הָעֵצִים, בְּמִקּוֹם פְּשׁוּט
לְקַבֵּל, שְׁעֵכְשִׁיו,
שְׁלֶכֶת.

אֲנִי וְאֵת אֵלֶיךָ (אלה) קונה

אֲנִי הוּא הַזְכָּר, הַשָּׂרִיד שְׁעוֹד נוֹתֵר.
אֵת הִיא הַקֶּשֶׁת, שְׁמוֹפִיעָה לְאַחַר הַמָּטָר.
אֲנִי הוּא הַגֶּשֶׁר, שֶׁנִּשְׂרַף וְנִשְׂאָר מְאַחֵז,
אֵת הִיא הַרְכָּבָת, שְׁעוֹד מְעֵט בְּתַחֲנָה תַעֲצֹר.
אֲנִי הַזְכָּרוֹן הָאַחֲרוֹן,
וְאֵת הַדְּמָעָה שֶׁנִּשְׁטָפָה עִם הַזָּרֵם.

לחלוף ברחוב שלך דקל כהן-הורן

ימים שלמים של אושר ושמחה עברו עליי,
לא כל יום בשנה הזו נרדמתי עם דמעה,
אבל כשאני צריכה אותך כל כך, כאן את אינה.

את נהר חרישי מתוק.
זה קולך החולף על פניו ברצי אור
וגשם רך ורפוי מכסה אותך
שמרכת טפותיו. שאין כמו המים,
הם הזרעים והמנביטים
זמן רפוי בך. הוי מים.

הוראות הפעלה לאישה בשעה קשה ליאור שחם־סרוסי

חפשי את היופי
בכל דבר שנגלה בדרכך.
חפשי את היופי
בפרח, באדם, בעץ.
חפשי את היופי
באבך, באימך, בעצמך.

בידוד

דנה שניצר־משיח

כִּמָּה מִגְעִים הָיוּ לָךְ? שׁוֹאֵלֶת הָאֶפִּידֵמְיֹלוֹגִית
אֵיךְ אֶסְפֵּר שְׂאִישׁ כֶּבֶר אֵינֹו נֹוּגֵעַ

לָאֵן זֶה? שׁוֹאֵל הַשּׁוֹטֵר בַּמַּחֲסוֹם
אֵיךְ אֶסְבִּיר שְׂאֶבְדְּתִי אֶת דְּרָכֵי

כָּאֵב? שׁוֹאֵלֶת הָאָחוֹת
אֵיךְ תִּבִּין שְׁהַבְדִּידוֹת כּוֹאֵבֶת שְׁבַעֲתִיִּים וְחִיסוֹן אֵין

קרועה

טלי ציטרון

תהיתי אם לא טעיתי
ואולי לא קראתי נכון את המפה
ואולי בכלל קרעתי אותה
ואולי בכלל
אותי

תומר ויצמן

אָנִי אֶחָצֵב לָךְ אֵינְסוֹף
אֲבֵנִי מְלִים טוֹבוֹת וְיִקְרוֹת,
וְאֶעֱטֹף אוֹתָן בְּאַהֲבָה
בְּשִׁפְתַיִם מְלֻטְפוֹת.
וְכִשְׁתָּבוֹאֵי אֵלַי צְמָאָה
אָמִיס אוֹתָן עַל גּוֹפֶךְ,
בְּעֵדִינּוֹת וּבְרָכוֹת
וְאֶלְחֹשׁ אוֹתָן לְתוֹכְךָ
אֶל תְּהוֹמוֹת לִבֶּךָ
אֶל צוּר מְחַצְבֵיךָ.

ליל געגועים

נחי וייס

כָּל הַלַּיְלָה הָיִיתִי עָסוּק לְחַפֵּשׁ לָךְ
שֵׁם חֲבֵה
הַיּוֹם אָנִי עוֹשֶׂה לַיִל גְּעֻגּוּעִים
שֶׁלְּךָ

אמש משה קול

הִלְכֹתִי אֵלֶיךָ
כְּבִיּוֹם הַוָּלָדִי
לְעֵטֶף כְּמִיָּהֲתִי
לְאָרֶץ מְבֹטָחַת

וְאֵת, הַבֶּקֶר כְּבָר כְּבִסְתָּ
אֶת מִצְעֵי אֶהְבֹּתִי

עָלוּ לַמָּטָה שָׁנִים אשר גל

אֶהְבוּ בְּכֹונָה גְּדוֹלָה
בְּשִׁכְבָם בְּקוּמָם
וְעַד מוֹתָם.
עָלוּ לַמָּטָה שָׁנִים
נִשְׁאַרוּ שָׁנִים
גַּם אִם הוֹלִידוּ תַחֲלָה.

טבע האדם ליאת גרין

הרוח נושבת דרך העלים
בעוד הנהר
זורם
צוחק
ממשיך בשלו
ולעולם לא אדע למה

דיגים מעופפים ענתי בלור

מדבר בשתופי פעלה טבעיים:
אהבה מאגדת שורות לא קשורות לצרור
יסורי משלחים הרחק אל לב אגם
השחפים הם דיגים מעופפים, בולעים מועקות,
לא מכבידים על דגיגונים
ואני כותבת, נטולת משקל.

בין יאיר בן־חור

וּבִינְתַיִם הָעִיר אוֹסֶפֶת שְׁבָרִיהָ
בְּלִקְוֶה פְּצָעִים בְּלִתֵּי נֶגְמָר.
וּבִינְתַיִם הָעִיר מוֹכֶרֶת בְּנִיהָ
שְׁנוּפָלִים אֶחָד־אֶחָד עַל אֲדָמָתָהּ.

וּבִין לְבִין שָׁמַיִם מִתְכַּהֵיִם נוֹפְלִים.

אושׁוויץ 44 אפי הלפרין

צְפוֹר שָׂרָה עַל
גְּדֵר תֵּיל, אֲדִישָׁה
לְזֹעוֹת סְבִיבָה

רגעים שלא ישובו עוד איריס שני

אף שלא נוכל עוד לשוב אליהם,
אנו מדמים אותם מתקרבים ובאים
כדגמת השחפים המבליחים לרגע קט
ואחר – מטמינים את ישותם עד כלות
בכחל השמים.

תמונות מחיכות מעטרות את קירות ביתי צליל הובר

מסרתי את חייה למעני
צעיר מכדי לבחר
ואני שרדתי, התחנתתי, הולדתי
תמונות מחיכות מעטרות את קירות ביתי
אבל בפנים אני מתה כי

קסם אופיר ארנון

חשוב על מספר
כל מספר
תכפיל במאה
ובמיליון

וקיבלת בדיוק את מספר הפעמים שרצית לקבור את עצמך בחול
להעלם מפני האדמה

נשיות כבויה אור אפריאת

אני לא אישה.
אני סוג של גרסה שלה.
ללא אופנה,
איפור מרוח,
רק גוף המשתוקק,
לחוש את ה-רוח,
על נשיות כבויה,
להוטה לנצח את העבר שלה.

קשר אב־ילד רן שייט

מַעֲמָק הַחֲלָל יֵרָאוּ
כָּחֹל – אוֹפָאֵל הָאוֹקְיִינוֹס,
קו פְּתִלְתֵּל שֶׁל בְּצוּרֵי חוֹמַת סִין,

וְקִמָּץ וּפְתַח וְחִירִיק
בָּהֶם אָנִי מְנַקֵּד אֶת אֶהֱבָתִי
אֵלֶיךָ.

כך הכי בטוח גאולה שינה

אב חולץ נעליו הגדולות ונכנס למים
בנו הקטן חולץ נעליו הקטנות
מכניס את נעלו הימנית לנעל ימין של אביו
ואת זו השמאלית - לשמאל
מהדקן היטב ונכנס למים.
נותן ידו הקטנה ביד הגדולה.

תְּבַלִּין אֶהְבָּה לִימור רוזי ברנס

כְּשֶׁאֲנִי חוֹשֶׁבֶת עַל אֶכֶל
אֲנִי חוֹשֶׁבֶת עַל אִמָּא שְׁלִי
וְעַל הָאִמָּא שְׁאֲנִי,
הָאֶהְבָּה שְׁלֵנוּ מִגִּשְׁת
גַּם

דֶּרֶךְ הַצִּלְחָת.

אֲנִי לֹא יָם עֵינַיִה טְמִיר

אֲנִי לֹא יָם, לֹא אֲשֶׁד,
לֹא מְדַבֵּר, לֹא מְחַסֶּה,
אֵינֶנִּי צְפִיָּה, אֵינֶנִּי גֶשֶׁר,
אֵינֶנִּי אֶכְזָבָה גַּם לֹא יְאוּשׁ,
אֲנִי גֶעְגּוּעַ, חֶלּוֹם, עֲרוֹת.

בית החזה עידו יצחייק

גִּשְׁם יוֹרֵד עַל בֵּית הַחֹזֶה וּפּוֹגֵעַ בְּזַכּוּכֵי
דְּפִיקוֹת קְלוֹת נְשָׁמְעוֹת מְחוּץ לַחֲלוֹן,
אֶת מְנִיחָה אֶת רֹאשׁךְ עַל גַּג בֵּית הַחֹזֶה
פּוֹתַחַת אֶת עֵינֶיךָ וּמְחַמֶּמֶת אֶת הַחֹדֶר
סוֹגֶרֶת אֶת שְׁפָתֶיךָ וְנוֹעֶלֶת אֶת הַדְּלֵת

במגע קסם מלא שחק יהורם גלילי

בְּמַגֵּעַ קֶסֶם נוֹלֵד בְּנֵי הַבְּכוֹר,
בְּתֵי הַיְחִידָה מְלֹאֵת שְׁחַק וְצַחֻק,
וַיִּלְדֵי שְׁקֵד הַבִּיא אֲשֶׁר אֵינְסִפּוֹר.
בְּמַגֵּעַ קֶסֶם נוֹלֵד בְּנֵי הַבְּכוֹר,
הַלֵּל הַשִּׁיב אֶת חֲדוֹת הַדְּרוֹר,
וְאַרְבַּעַתֶּם מְלֹאוּ לְבָנוּ בְּרִגְשׁ עֶמֶק.

חופת הרוח איריס כליף

בְּלִילָה הַלֵּילָה צוּעַף לְשִׁפְתֵי
וְהַשְׁקֵט נִקְלָף לְחִפְת הָרוּחַ

עִירְמָה אָנֹכִי מְשִׁיחָה לְבִי לַיָּרֵחַ הַקָּמָאִי
אֶהוּבִי בְּשִׁמְיָא הַקְּמוּרָה
מְאֻלְפֵת גּוֹפִי לְשִׁתִּיקוּתִיךְ הַחוֹבְשׁוֹת
אֶהְבֶּה בְּדָמִי

סַחֲטָנוֹת רְגָשִׁית דני נגר

וְשׁוֹב הַדָּבָר הַנְּדוֹשׁ הַזֶּה גּוֹרֵר אוֹתִי
אֶל בֵּין שִׁיחֵי הַפְּתוּי בְּפָנוֹת הַחֲשׂוֹכוֹת.
וְשׁוֹב אֲנִי מוֹצֵא אֶת עֲצָמֵי מְתַעַלֵּס בְּאוֹר גּוֹפּוֹ
עַד טְרוּף.

יָרַח.

זכרונות קריסטינה רוסקוב

מָה אֶמְצָא הַלַּיְלָה בַּחֲלוֹמוֹתַי
אֵילוּ בְּלֹהוֹת אֶרְאֶה
וּמֵאֵלוּ אֶפְחַד
כִּמָּה רַחוּק אֵלַי לְאִבּוֹד
בֵּין הַרְיָסוֹת מִתְמוֹטָטוֹת
שֶׁל זְכוֹרוֹנוֹת

קעקוע עופר ירושלמי

נאבק בכמיהה, בכאב
בחוסר ובגעגוע
במחשבה המטלטלת
המכאיבה עד אימה
שכמו קעקוע
ילוו אותי אלה כל חיי

זֶה רַק אֲנִי וְאַתָּה, וְכָל הַשָּׂאָר יָם.
הָאֶפֶק בְּמַרְחָק הוּא רַק קו
שֶׁמֶרַח אֱלֹהִים עִם מְכַחֵל
כְּדִי שֶׁנִּפְלִיג וְנִפְלִיג,
נִחְשָׁב שֵׁישׁ עוֹד לְאֵן לְהִגִּיעַ,

אָבֵל זֶה רַק אֲנִי וְאַתָּה. כָּל הַשָּׂאָר יָם.

חלקיק ביקום צ'רנה שולמנוביץ'

עוֹמְדַת מוֹל הַיָּם וְהַדֶּפֶק עוֹלָה.. אֲנִי רַק חֶלֶק קָטָן מֵהַנוֹף,
יֵשׁ עוֹד יָם שֶׁל נוֹפִים בְּמַרְחָק, יָם שֶׁל צְבָעִים.
מוֹל הָהָר הַגְּבוּהָה שֶׁעוֹמֵד אִיתָן
רוֹעֵדוֹת הַרְגָלִים, חוֹשׁ הַהִישָׁרְדוֹת מְפַעֵל
אֶת עוֹמְדַת חֲרָדָה, קִטְנָה אֶל מוֹל הָהָר
פְּרוֹר בִּיקוּם, חֶלְקִיק מְזַקֵּק ...
אֶת חֶלֶק מֵהִיקוּם וְאַתָּךְ הוּא מְשַׁלֵּם

שמעת? אורית כהן

אתה
הכי חסר
כשאני רוצה
לומר לך
כמה אתה
חסר.

אני לבד זהבה רוב

חבל הטבור הארוך ארוך שנמשך כבר 55 שנה, ניתק.
אני בוכה. מנגבת בעצמי את שאריות השיליה שעטפה אותי בדאגה.
אני צריכה ללמוד לנשום. לזחול. לצעוד. לעוף. להיות. לחיות. להסתגל.
לבד. בלי עזרה.
ביום השני ל"שבעה" גיליתי על ראשי שערות שיבה. חיכו שנפרד.
איזה מחזה מוזר תינוקת עם שיער שיבה...

מחבואים שחף ויאר

בְּאֵי נֶשְׁחַק מְחַבּוּאִים.
לֹא יְכוּל שְׁלֹא לְהַצִּיץ לָךְ.
אֶז בְּמָקוֹם זֶה נֶשְׁחַק תּוֹפֶסֶת.
יֵשׁ הַרְבֵּה מֵה לְתַפֵּס אֶצְלָךְ.
רוֹצֵה לְשַׁחַק בְּרוּפֵא וְאַחוֹת - אוֹלִי ?

הַשְּׁפָלָה דַּפְנָה פֶּלְדֵּמָן

הֶחֱלַטְתִּי לְהִשְׁקִיעַ בְּסֹדֵר וּלְהַכִּין גְּפִילְטֵעַ פִּישׁ
קְנִייתִי שְׁלוֹשָׁה קַרְפִּיוֹנִים, שִׁיְהִיָּה מְסַפִּיק לְכָל אִישׁ.
נְקִיתִי, טַחְנָתִי, קֶצֶצְתִּי תַבְּלָתִי, הִשְׁקַעְתִּי אֶת הַנֶּשֶׁמָה
אֶךְ מִתּוֹךְ הַשְּׂשִׁים שֶׁהִגְשֵׁתִי, נֹתְרוּ חֲמֻשִׁים וְתִשְׁעָה.
אֶז הִנַּחְתִּי אוֹתָם עַל הַגַּג שֶׁל הָאוֹטוֹ, שִׁיאֲכְלוּ חֲתוּלֵי הָרְחוֹב
בְּבִקָּר נֹתְרוּ חֲמֻשִׁים וְשִׁמוֹנָה, כִּנְרָאָה שֶׁהוּא לֹא הִיָּה טוֹב.

עוֹבֵר אֲרַח מורן לוין

היא שָׁאַלָה אוֹתִי מָה בְּכָלֵל יֵשׁ בְּךָ
לֹא יוֹדַעַת, אָמַרְתִּי
פְּשׁוּט לְרַגַע,
הַשְׁתַּקְפְּתִי בְּעֵינַיִם שְׁלֶךָ
וְאַהֲבַתִּי אוֹתִי

*

שחף ארז

שוֹנִית הָאֲלֻמְגִים נְחַבָּאת
מִתַּחַת לַגְּלִים,
תְּנִי לִי יָד
נִקְפֵץ לְעִמְקִים.

חששות איוקי איתן

זה לא שאני לא יודעת
שהקולות בראש משקרים.
אני פשוט חוששת
שמה שאני חושבת על העולם –
העולם חושב עליי.

מסך העור מיכל צדקה־פרי

יִדְעֵתִי שְׁאִין הַבְּדֵל
בֵּין נִשְׁמָתְךָ לְנִשְׁמָתִי
וְרַק מָסַךְ הָעוֹר
מְבַדֵּיל בֵּינֵינוּ.

שעון סיגל הרשקוביץ

כמה כבד משא הזמן על שעון
על מחוגיו הדקים עומסות השנים
וכמה אשמה מוטלת עליו
כשהוא אינו עוצר
עם לכתנו

הַיִּיקוֹ: אָמִי ארנסטו קהאן

בְּתוֹךְ חוֹשֵׁי
נוֹכְחוֹתָה לְנֶצַח
אָמִי הַמְתָּה

השיר שלך כרמית כהן

לא קל לי עם המנגינה שלך
למרות שכששמעתי, לא הקשבתי לך שר
במשך שעות היית מנגן, ואני הייתי אטומת אוזניים
רק הזמן שפרט על המיתרים
הוביל אותי אל צליליך
אבל אז, כבר שרת שיר אחר

*

יובל ששון

פַּעַם
חַיּוֹ כָּאֵן אֶנְשִׁים אַחֲרִים.
הַיּוֹם חַיִּים אֶנְשִׁים.
אַחֲרִים
מְקוֹמָם
כְּבָר לֹא כָּאֵן.

היברידית עדי ספרוני

יצור היברידי
השינה של בתי
ארבע שעות במיטתה
ארבע שעות במיטתי

*

אופיר מלכי

זה עתה נולדה
בתי הרכה.
סביב לאישוניה,
בעיניה התכלות- עגול זהב.

אין אפלו דבר אחד.

אַחֲרֵי כַּשְׁלוֹן מַחְלֵט עִם אַנְשִׁים
נִצְטָרָךְ לְגִיס אֶת כְּשֵׁרוֹנָם שֶׁל הַצְּבָעִים
לְהִסּוּת בְּנֵי אָדָם שִׁירָאוּ זֵהִים
בְּעֵית הַגְּזַעְנוֹת לֹא תִפְתָּר
אֲבָל גְּזַעְנִים יִצְטָרְכוּ לְהִתְאַמֵּץ יוֹתֵר

חזרה לקיסריה שחר שמאי

אֵלֵי, אֵלֵי
שִׁיגְמֵר.
שַׁחַד וּמְרָמָה,
הַכְּשֵׁרֶת אֲמַצְעִים,
מְלָכוֹת רְשָׁעִים,
קִדְשֵׁת הָאֲדָמָה.

*

רם הרשטין

עוֹבֵר מְקָרוֹן לְקָרוֹן
מְחַפֵּשׂ אַחַר
מְקוֹמֵי בַחַיִּים

שברים

חיים וינטראוב

בְּיוֹם בּוֹ רָצָתִי לְבֵיתִי דוֹמֵעַ עִם הַמְבָחָן וְעָלִיו נִכְתַּב בְּדִיו אֲדָמָה 50 אַחוּז
בְּיַד רוֹעֵדָת
וְאָבִי הַבֵּיט בִּי בְּאַכְזָבָה גְלוּיָה וְסָטֵר לִי
כִּי "יִכְלָתִי יוֹתֵר"
וְהִרְגַּשְׁתִּי שְׁלֵבִי מִתְפּוֹצֵץ בְּחִזִּי
לְמַדְתִּי מֵהֶם שְׁבָרִים

הַכֶּתֶם הָעוֹר נִירִית צוֹר־מִגִּיד

הַכֶּתֶם הָעוֹר בְּאָחוּ שְׂדֵה רְאִיתִי רָעָה.
אֲבִדְתִּי,
אֶת עֲצְמִי כִּבֵּר לֹא רוֹאָה.
מְאֻמָּנֶת אֶת הָעֵינַן הַשְּׁנִיָּה וְהַשְּׁלִישִׁית,
כְּדִי שֶׁאֶת עֲצְמִי אֶרְעֶה מִבְּרֵאשִׁית.

בַּמְדַּרְגּוֹת לְגַן עֵדֶן חֲגִית כֶּרְמֶל

בַּמְדַּרְגּוֹת לְגַן עֵדֶן מְטַפְּסִים בְּזִהִירוֹת
לֹא מִבִּיטִים לְמָטָה.
חוֹלְפִים מְעַבְּר
לְעֵץ יָרֵק עַד
הַשָּׁמַיִם.

הַשַּׁעַר פְּתוּחַ הַיּוֹם.

נוֹרָה אֲדָמָה אוריה שפיצר

בוֹחַרְת אֲנִי אֶת הַמְּנוֹרָה בְּמַחְסְנֵי הַתְּאוּרָה
רוֹצָה אַחַת לֹא מְסַנְּוֶרֶת מִדֵּי
שְׁאֲרָאָה אֶת הַשְּׁתַקְפוֹתֵי בְּתוֹכָהּ
הֲרִי זֹה הַמְּנוֹרָה שְׁאֲתָהּ אֶבְלֶה כָּל חַיִּי
מִתְּפַלֶּלֶת אֲנִי שְׁלֹא תִדְלַק וְתִהְפֹּךְ
לְנוֹרָה הָאֲדָמָה

העץ הסכיזופרן מתן כהן

כשאין במה לתלות הכל הלב מרגיש שלכת,
והעלים הירוקים מתבלבלים בעלים היבשים מתבלבלים בעלים
שעוד לא נוצרו.
אז אני ממציא אותך.
ונדמה לי שאת לא תנשרי כל כך מהר.

זוג או פרט איה רוזנווסר־רבין

אִיךָ זֶה
אוֹתוֹ הֵלֵב
יְכוּל לְהִיּוֹת שׁוֹתֵת
בְּשָׁנֵי מְקוֹמוֹת
בוֹ זְמַנִּית

עכשיו אילנה ארז

ימים כאלה וימים אחרים
כולם רצים עכשיו החוצה
אני עדיין עטופה בשלי
השמש האביבית זרה
הים הקרוב רחוק במגעו
שפעם אהבתי לצלול לתוך גלים

לוקיישן לוקיישן לוקיישן שלומי אלפרוביץ

אם היה לי כסף
וחוש יזמות
הייתי פותח
מכון קעקועים
שמקעקע רק פרפרים
ליד הרבנות

*

אבי קליין

לאיש אחד היה רע
אז הוא הדחיק את זה
וככה נהיה לו טוב
מה רע?

בצל יבש עדי סגל־זיסברגר

3 קִילוֹ בְּצֵל
עֲמֵדְתִי
קִלְפֹתִי
וְחַתְכֹתִי
וְלֹא הִזְלֹתִי אֶפְלוֹ דְמָעָה

מְלָה

אֶחַת

שֶׁלְךָ

הַסְפִיקָה

גיישה גד קינר־קיסנינג'ר

פְּרִיחַת הַדְּבָדָבָן
בְּשִׁפְתֶיהָ הַוָּרְדוֹת
מַחֲלַת נְשִׁיקָה

*

רונה רונית שור

טְרַטוֹר פֶּעֶמוֹן מְזֶמֶן אַחַר
מְזָכִיר
נְגוּנֵי אֶהָבָה מְתַרְגֶּשֶׁת
מְזַהֵיר מְפָנִי
צְלָצוּלֵי כָאֵב, עֵתִידִים
לְבוֹא.

*

קארינה ס. לינצקי

עֵדִין אָנוּ מְתָרִים זֶה לְזוֹ
וְלְמָרוֹת זֹאת,
אָנִי קוֹבֵעַת לְעֶצְמִי
דִּינֵי הַרְחָקוֹת מִמָּךְ
מְצַנְנֶת לְדַעַת
לֹא לְגַעַת.

*

מירי שקולניק

הי אלוהים,
תעצור רגע את הזמן
גורים של אושר
מתרחקים ומתקרבים אל בסיס האם הגאה

*

עדן שפילמן

מִשְׁהוּ בְּאֵוִיר
גוֹרֵם לִי
לְהַרְגִישׁ
חֲצִי מְשֻׁגָּעַת
וְהַחֲצִי הַשְּׁנִי
פְּשׁוֹט חַי
אֶת הַרְגֵּעַ

אהבה של בוקר

נעמה מוזס

"רְאִיתִי שְׁנֵרְאִית לְאַחֲרוֹנָה, אֶז בְּאִתִּי, " הוּא נוֹשֵׁק לִי.
וְאֲנִי יוֹדַעַת, שְׁאֵתוֹ אֲנִי נִרְאִית תָּמִיד.

נוֹסְקָת

מיכל שחר

בְּגִלְל דְּדָבָר פְּעוּט,
כְּמַעַט לֹא הִצְלַחְתִּי לְדָאוֹת,
אֶךְ נִפְשִׁי צָפוֹר,
גּוֹמַעַת מְרַחֲבִים, אֹר.

דוּמְיָה שני חכימי

בַּיּוֹם שֶׁאֲבַד לִי הַקּוֹל
הִלַּכְתִּי בְּרַחוּב
פְּזוּרָה
בֵּין הַמִּיתָרִים
הַיִּיתִי דַקָּה וְדוֹמָמָת.

*

איתמר רבי

אחרי הגשם
חיפושית פצועה
נלחמת על חייה.

הייקו מרישיקש עומר שרון

הנהר זורם
בעצלתיים תחת
כחול אינסופי

'ישקני מנשיקות פיהו כי טובים דודיך מיין' מעין בסלע

שוב הָרַעַב הַזֶּה
לְרֹאוֹת אוֹתְךָ, לְטַעַם בֵּין שְׁפָתַי.
כָּבֵר חֹדֶשׁ שְׁאַנִּי נִמְנַעַת.
רוֹצָה, אֲבָל יוֹדַעַת, שְׁלֹא כִדְאִי
וְהַגְעִיגוּעַ לֹא נִרְגַע.

שוקולד מְנַחֵם שְׁלִי.

אישה

רבקה פישביין-עמנואל

יש בתוכי אשה פרועה
כבר שנים שותקת
את שמך.

אישה

מלאני בר

אישה
שיודעת מה טוב בשבילה
שום דבר לא יכול לעמוד בדרכה
מלבד היא עצמה.

לְכַמַּת גַּעְגּוּעַ יִצְחָק גּוֹיִלִי

וְהָרִי הָאָדָם הַמְצִיא אֶת הַזְּמַן
כְּדִי שְׂיוֹכֵל לְנִסּוֹת לְכַמַּת גַּעְגּוּעַ,

כְּדִי שְׂיוֹכֵל לְשַׁקֵּר לְעַצְמוֹ:
"דִּי, מִסְפִּיק, עָבַר זְמַן",
וְכָךְ יַחֲדָל צַעְרוֹ
אוֹ לְפָחוֹת יִקְטֵן.

* מוקדש באהבה לחבר המשורר גיורא פישר

סגור גיל אליאס

כְּתַבְנוּ לְעַצְמָנוּ מְגֵרָה קִטְנָה שֶׁל שִׁירִים.
יִשְׁבְּנוּ עַל הַכֶּסֶף וְהַשְּׁלֶחַן וְהַמַּחְבֶּרֶת, לְעַצְמָנוּ,
כִּי מָה בְּסֶךְ הַכּוֹל אֶפְשֵׁר לְעַצְמָנוּ לַעֲשׂוֹת,
בְּכֶסֶף וּבְשֶׁלֶחַן וּבְמַחְבֶּרֶת חוּץ מִלְכָּתֵב
לְעַצְמָנוּ מְגֵרָה קִטְנָה שֶׁל שִׁירִים.

בית צלילים

יֵשׁ בְּתִים שְׁבָנוּיִים מְלֻבְּנִים
וְיֵשׁ בְּתִים שְׁבָנוּיִים מְעֻצִים
אָבֵל הַבַּיִת שְׁלִי
בְּנוֹי מְאֻנָּשִׁים

ריח הדר עמרי אברך

יֵשׁ דְּרוֹר בְּלִי כָּנָף וְצִפֵּעַ בְּחֶצֶר
יָרֵחַ בְּמִזְרָח עוֹלָה וְאוֹמֵר, כֹּל צִינוּק בְּאֵר
בְּכַנְיָסָה לְמִטְבַּח הַנְּחֹשׁ לֹחֵשׁ
אֲנִי זוֹרֵק מִבֶּט מִתְנַצֵּל, מִבְּקֵשׁ
תֵּן לִי לִילָה אֶחָד לְהַרְגִישׁ כְּמוֹךְ, קֶצֶת
לְבַלֵּעַ אֶת הַיִּפִּי בְּבֹאֵת אַחַת

*

מנשה יצחק

בְּעֶרְבוֹ שֶׁל יוֹם
שָׁקְעָה חֲמָה בְּעֶמְקָה
גַּם לִבְךָ נָדָם

כמה טוב לו עדנה אפק

כִּמָּה טוֹב לוֹ לִמֵּת
שֶׁלֹּא קָר וְלֹא חָם לוֹ

כִּמָּה טוֹב לוֹ לִמֵּת
שֶׁלֹּא צָרִיךְ לָקוּם בַּלַּיְלוֹת

כִּמָּה טוֹב לוֹ לִמֵּת
שֶׁכֶּבֶר לֹא מְשַׁנֶּה לוֹ

אִם הִחְדָּשׁוֹת
טוֹבוֹת אוֹ רָעוֹת.

גבורה יעל שטיינר

הנאמרת בחוצות רועשות ללא גבול
מבקיעה בי חריצים
שלא הרשתי לפתוח.

*

תמי קויפמן

כָּל שָׁנָה בִּקְיָץ
צוֹבֵר עוֹרֵי תְּאוּצָה
עַל פֶּסֶס שֶׁל אוֹר
רָץ לְמַרְחָקִים אֲרָכִים.

כָּל שָׁנָה אֶתְהָ מִתְּפַנֵּק,
מְלִטֵף רְסִיסִים שֶׁל קִיץ
שֶׁנִּפְלוּ בְּגוֹפִי
שְׁבוּיִים.

אֲנִי מְאֹד שְׂמַחָה שְׁקִנִיתֶם
רְגַע אֶחָד שֶׁל אֲשֶׁר
יָקָר.

חֶבֶל,
אַתֶּם לוֹחֲצִים מְלֵא
וְאֲנִי לֹא בְּאַמַת עוֹשֶׂה יוֹתֵר מִדִּי.

אַרְס פּוֹאֲטִיקָה 2 מגי אוצרי

בְּיָמִים שְׂבָהֶם אֲנִי כוֹתֶבֶת
אֲנִי רוֹצֶה לְחִיּוֹת
בְּיָמִים שְׂבָהֶם אֲנִי לֹא
אֲנִי לֹא

תְּקוּהַ לְבִנָּה נְעִמִי תְדָהָר

שָׁם בְּשִׁבְלֵנוּ
אֲגוּדָל שְׁמוּט
כִּמָּה טוֹב שְׁבָאנוּ הַבֵּיתָה.
פְּרָמִידַת הַפְּחַד נְעֵלְמָה
מְרַחֵב לֵב וּמְמַלֵּא מְקוֹם.
הֶרְצוֹן לַחֲזוֹר וּדְבָקוֹת בַּמְטָרָה.
בְּפִתּוּלֵי הַפְּחַד וְהָאֵימָה
תְּקוּהַ לְבִנָּה..

*

ברוך וייסמן

תהיה בין האנשים שגורמים
לדברים לקרות ולא מאלה
שמחכים שדברים יקרו

לשחק מראה רתם אלדר-היבש

אולי יהיה טבעי יותר
לתת לך לרדוף אותי, לי לברוח
ולהיפך. עד ש..
מאשר להסתכל זה לזו בעיניים
ולשחק מראה

*

אביטל דודלזק

מיכאל
אי של ביטחון
בעקבותיו הלכתי
ובעתיו נשברתי.

אישה חיה אילה זמור־שרעבי

חיפשתי בתוכי אישה
חיה ומצאתי
זלזל רועד
וידעתי שאותו הזל
יהיה לאישה חיה

מְחִסּוֹר הַחַיִּים רינה וילנר

קפֿלתי כְּבִיסָה. היא נִגְשָׁה וְאָמְרָה: "אַתְּ עוֹבְדָת".
אֶמְרָתִי לָהּ: "אֲנִי חַיָּה", וְהִמְשַׁכְתִּי לְקַפֵּל חַיִּים שְׁלֵמִים לֹא שְׁלִי.
קפֿלתי כְּבִיסָה. קָרָאתִי לָהּ וְשָׁאַלְתִּי: "אֵיךְ אַתְּ מְרַגֵּשָׁה?",
היא עָנְתָה: "זֶה מְחִזּוֹר הַחַיִּים. מִיִּשְׁהוּ מֵת וּמִיִּשְׁהוּ עֶכְשָׁו נוֹלָד".

הרהורים על שם טל פאר

לוֹדֵז',
רִיחַ עֲרֻמוֹנִים.
כָּבֵר אֵין מְנַיִן.

נְקֻדָּה עִירִית עֲנָבֵר

אִם תִּקְיֹפוּ אֶת חֲסָרוֹנִי בְּעִגּוֹל
סִימָן
שְׁהֵיִתִּי?

לא מקרי יעל רן

רְצִיתִי לְכַתֵּב שִׁיר עַל צְפוֹר,
שְׁרוּעָה עַל אֲדָמָה,
מְשׁוֹטְחַת מְעוֹף.
עַל הָעֵבֶרִית הַיְפָה שֶׁבְּסִפְרִים מְאֻבָּקִים,
שֶׁצָּבְעָה הוֹלֵךְ וְדוֹהָה בְּעֵדֵן רוֹבוּטִי,
וְעַל הַקֶּשֶׁר הַלֵּא מְקָרִי
בֵּין הַשָּׁנִים.

צְמַחוֹנוֹת מיכל יקור

לְפָרָה הָאֲדָמָה
יֵשׁ
עֵגְלָה חוֹמָה קֶטְנָה.

אֶת רֵאשָׁה הַיָּא לְקָקָה
פְּעַם אַחַת
וְיַחֲדָה.

שבטי צלילים תומר קליין

כְּשֶׁפַעֲמוֹן מְצַלְצֵל חֲצוֹת,
שָׁנִים עָשָׂר שְׁבֵטֵי צְלִילִים
רוֹטְטִים אֶת הַמְנַעַד
כְּדִי לְמַשֵּׁךְ אֶת הַרְגֵעַ
לְפָנַי שֶׁהַיּוֹם נֶעְלַם

*

מיקי הראל

בְּחֶמֶשׁ לְפָנוֹת בְּקָר עוֹד הִרְגַּשְׁתִּי כְּגַחְלִילִית
הַמְאִירָה חֶשֶׁךְ מְאוֹר פְּנִימִי
"צִיפּוֹרֵי שַׁחַר, רִכְיִם דְּבָרִיהֶן כְּקוֹל גּוֹזְלִים.
בְּאוֹמְרָן זֹו לְזוֹ, הִנֵּה קָרֵב יוֹם חֲדָשׁ
וְאֲנִי עֹרָה לֵהָן"

מותרות תמרה חלוצי

נְעִימַת הַפְּסַנְתָּר אֶהוּבָה עָלַי,
גַּם רָטֵט הַלֵּב שֶׁמְחוֹלֵל חֲלִיל הַצַּד
וְהַהֲמוֹנִיָּה שִׁיוֹצְרִים כְּנוֹר וְצ'לוֹ
אֲבָל אֲנִי יוֹדַעַת – אֶפְשֶׁר עוֹלָם בְּלִי מוֹזִיקָה.
אךְ בְּלִי יְדָךְ בַּדָּבָר
אִי אֶפְשֶׁר.

*

נאויה

אֶלְתֶּרְתִּי לְפָנָיו עַל הַפְּסַנְתָּר,
הַמְתוֹפֵף הַמְּעוֹפֵף אָמַר לִי, נִשְׁקִי אוֹתִי.
הוּא לְחֵשׁ, תְּפִלָּה זֶה כְּמוֹ מְעוֹף צְפוּרִים
מֵצֵד אֶחָד חֶפְשִׁי כְּמוֹ אֶלְתוֹר
מֵצֵד שְׁנֵי מְדִיק כְּמוֹ מוֹזִיקָה
שֶׁמְעֵתִי שִׁיר בְּרָדִיו, אֱלֹהִים הוּא דִּיג'י.

אבנים בלב תמרה יהלום

לב שהתאבן מזמן החל לפתע להמיס
הפך לזכוכית שקופה ושברירית,
העז לעיני השמיים מבטו להרים.
יד חזקה ורכה הפכה אותו זחוח ואף יהיר,
תכונות שהפכו מעטפת בטחון לתכריכים...

יחד עם השיר עמית וולך

שם הגיע הערב יחד עם שיר,
חשבתי האם להשאיר
על הצוהר הוא ישב.
קטן ושלו, קראתי לו סתו.
משהו מוזר ולא ידוע
הלב שלי נשאר קרוע.

אח לאח עדנה ויג

יש מצב אידאלי
שאח דואג לאח
ויש מצב קטסטרופלי
שבגלל אח –
אתה נאנח.

שקד שמואל מוניץ

כמו בשקד, יש בי
ציאניד
אבל בכמות קטנה,
זה לא יהרג אותך.

*

רותם רסלר

אֶמְרָתִי לָכֶם:
הַזֹּלָת הוּא דְבַר מְסַכֵּן
הוּא עֵלּוּל לְהִתִּיז עֲלֵיכֶם
בְּבוֹז

שימו מסכה

הַיְלֹן הַוֵּסֵט תמה חזק

וְאֵנוּ פּוֹסְעִים הַיְכָן שְׂאִישׁ לֹא דָרַךְ לְפָנֵינוּ
עוֹפוֹת חֲגִים מְעַלִּינוּ
אֵנוּ מְזַמְּרִים...
הַגְּמָא שׁוֹקֵק

*

דפנה שמשוני

מדור לדור רעב
אני ולחם
אני ולחם וחמאה
אני לחם חמאה ונקניק
ולא נשאר זמן לתפילת המזון

שמים וארץ וכל צבאם רויטל גולדשמיד

אֲנָשִׁים אוֹמְרִים "שָׁמַיִם וָאָרֶץ"
וְשׁוֹכְחִים
אֶת נִקְדַּת הַהִשְׁקָה

(עַד הַנְּחִיתָה)

מלים ערן טרג'מן

כְּשֶׁאֵין לִי כָּבֶר
מָה לְכַתֵּב
מָה
יֵאמְרוּ
עַל כָּךְ
אוֹתָן
מִלִּים?.

*

אדיר מלמד

יֵשׁ לִילוֹת
בָּהֶם נִגְמָרִים הַיָּמִים
הַחֲשׂוּכִים כְּלִילוֹת

יעל דשא־יתוי

חוכמה גדולה היא
לאהוב ללא תנאים
לישון על הגב

פקייקו - הייקו מן הפקק נילי קופלר

בשעות העומס
כל תנועה היא בהכרח
תנועה מגונה

בית משיר

שיר ביטון

לפעמים אני לוקחת בית משיר
וקוראת לו
שיר.

הוא מתקבל כשיר. מתפרסם כשיר.
ומי שקורא בו אומר:
הה, יופי של שיר.

שמש

תות הרמס סאטורי

אָנִי
עוֹמֵד בְּמַעְגָּל
וּמְבִיט סְבִיבִי

בְּלִיל יָרַח מָלֵא הוֹדִי אֲרֻגוֹב

בְּלִיל יָרַח מָלֵא
רוֹאֶה סְבִיבִי אֶת הָאֲדָמָה
עָלֶיהָ אֲנִי עוֹמֵד יְצִיב

כּוֹכְבֵי הַמַּזָּל הֵן תַּפְאוּרָה
לְנַחִישוֹת בְּתוֹכִי
לְהִיּוֹת אֲנִי

יְקוּם שׁוּלָה בְרֻנַע

סוֹבְבִים וּמְסוֹבְבֵי גְלַקְסִיּוֹת
עֲלוֹמוֹת אֵינְסוֹפִיּוֹת
לְעוֹלָם לֹא יֵרָאֶה הָאֶפֶק
-עֲנָנָה סְמִיכָה שְׂרוּיָה בְּכָל.

אָנִי דְּלִית וּלְדָמֹן

עֲרָסֶל עֵבָה
כָּתַם בְּשֶׁמֶשׁ
מִתְנַדְּד.

כָּה,
לְפַעֲמִים...

בָּא לִי לְחַיּוֹת,
כָּל הַחַיִּים.

שְׁלוּוָה וּרְדֵּ סַעַר

שָׁמַיִם
עֲנָנִים
אֱלֹהִים.
רֵיחַ אוֹרְנִים
רְשׁוּשׁ עָלַיִם
צְפוּרִים.

חפשו את מיזמי מוטיב השונים גם ב:

יצירת קשר:

דואר אלקטרוני: info@motiv-magazine.co.il

וואטסאפ: 054-3371373

אתר אינטרנט: www.motiv-magazine.co.il